

Fjord, hvor vi ved at skaffe Indløb, kunne saa i det mindste en bethdelig Del af vore mindre Fartøjer i den Bestyttelse, som en Havn skal give, saa forekommer det mig, at man har den Pligt i det mindste at skaffe dem disse Løb saaledes, at de kunne komme ud derfra, og efter at de ere komne ud, sikkert kunne komme ind igen. Men det uheldige ved Løbene til Limfjorden og Ringkjøbing Fjord, i det hele taget ved Fjordene paa Vestkysten, er, at det ikke er faste Løb; de kunne flytte sig meget bethdelig fra den ene Dag til den anden. Derved ere Fiskerne, som fare paa Kysten, i høj Grad udsatte, og dette er særlig en Grund til, at Fiskeriet ikke kan udvikle sig, som det burde kunne, fordi Fiskerne albrig ere sikre paa at kunne komme i Havn. Jeg mener altsaa, at dette ubeskyttede Udløb ikke kan gøre Fyldest for Beboerne ved Ringkjøbing Fjord eller for Befolkningen langs Kysten, som søge Syd- fra op til den Del af Kysten, hvor dog det rigeste Fiskeri er, idet de ikke kunne være sikre paa i Tilfælde af Aaalandstorme at kunne finde ind og saa Bestyttelse. Jeg skal henvise til, at vi efterhaanden have staaet nogenlunde brugelige Havne ved Hjerting, Kars og Esbjerg, hvor der har dannet sig Flaader paa henved 70—80 søaaende Fartøjer, men de ere affaarne i Vinterens Tid, i denne Winter f. Eks. af Fien fra at løbe ud, fordi de ikke kunne være sikre paa at komme ind her og ikke kunne søge andre Steder hen, fordi Indløbene ere ubestemmelige. Om Sommeren findes det rigeste Fiskeri langs Sjællands Vestkyst, naar Fiskerne kunne komme bort fra Kysten op nord for Horns Rev, men der tør Fiskerne ikke gaa ud, naar Vejet er truende, fordi de ikke kunne komme ind noget Sted. Stulle vi altsaa gøre noget Arbejde her, forekommer det mig, at man maa tage Hensyn til ikke alene Jordbruget, men ogsaa til det større Fiskeri, som vil kunne trives paa Vestkysten, og som, naar Indløbene vare sikre, vistnok vilde tiltage i en enorm Grad; og det tør siges, at om end et saadant Løb skulde koste 1 Million Kr., vilde det være i Stand til hurtigt at bringe Rente. Den vil beløbe sig til mere end 100,000 Kr. ved den forøgede Beslighed til Fangst, og jeg skal sige, at det er mig meget underligt, at Finansudvalget og den højtærede Minister ere blevne enige om disse 60,000 Kr. til et ubeskyttet Udløb fra Ringkjøbing Fjord — Udløb, sige de ganske rigtig, thi det er tvivlsomt med Hensyn til Indløbet, hvad der ogsaa fremgaar af de Motiver, som den ærede Minister selv har henvist til. Der er forskellige Skrivelser fra Vandbygningsdirektøren, og

jeg skal da henvise til en Skrivelse af 26de September 1890, der staar i Betænkningen til anden Behandling. Deri siger Hr. Otterstrøm: „At det paa en af disse Maader tilvejebragte Udløb, hvis Munding og Sider ere ubeskyttede, ikke vil blive stabilt, men straks vil begynde at vandre mod Syd, saa at det nuværende Forhold efter kortere eller længere Tids Forløb igen vil indtræde, maa efter de Erfaringer, der have, betragtes som givet“. Og han anfører flere Eksempler og flere Erfaringer, af hvilke jeg vil tillade mig at fremhæve, at der i 1885 ved et Gennembrud skete et Tilbagebring af Udløbet mod Nord paa c. 1,000 Men. Men allerede i 1886 var Udløbet igen rykket c. 600 Men mod Syd; det er ikke netop paa dette Sted; men han henviser nu til, at det altid viser sig, at de rykke mod Syd, og han paastaar, at de kun kunne gøres stabile ved at beskyttes med Glacis og Stenkastninger og mener, at et saadant Arbejde vil koste henimod 1 Million Kr. (Indenrigsministeren: 1 & 2 Millioner). For et andet Steds Bedkommende er det angivet til henimod 1 Million; men paa dette Sted vil det vistnok ikke koste over 1 Million; men selv om der skulde bruges 1½ Million, tillader jeg mig rigtignok at tro, at det er af saa stor Betydning for hele Fiskeribefolkningen langs Sjællands Vestkyst, at Fiskerne, naar de skulle søge de bedste Fiskepladser, kunne søge op til et Indløb, som har været der før, og som er der endnu. Løb, der kunne flytte sig 600 Men i Løbet af et Aar, kunne ikke kaldes Indløb, maaste kunne de bruges som Udløb. Jeg paastømer, at de 60,000 Kr. ere forlangte og bevilgede; men jeg ønsker, at de vare forlangte under den Form, at det var en første Bevilling til et beskyttet Indløb og Udløb til Ringkjøbing Fjord, og det naa vi ikke herved. Er det ikke Meningen at gaa videre; saa siger jeg, at vi anvende 60,000 Kr. paa et Udløb fra Ringkjøbing Fjord, som efter givne Erfaringer sikkert ikke vil være at finde igen om saa Aar i det mindste ikke, hvor det har ligget. Jeg forudsætter, at dette Endringsforslag om de 60,000 Kr. vil blive vedtaget, men jeg haaber samtidig, at den ærede Minister vil give Tilfagn om, at det af ham opfattes som Begyndelsen af en Bevilling til et Ind- og Udløb til Ringkjøbing Fjord. — Med Hensyn til Endringsforslag under Nr. 14, Forhøjelsen med de 72,000 Kr. til Anbringelsen af et Afviserværk i Esbjerg Havn, vil jeg tillade mig at lykønske den højtærede Minister til, at han har faaet vedtaget ved 3dje Behandling, hvad der saa tvivlsomt ud ved 2den Behandling. Jeg tror, det er et